

[Jytte Andersen]

allerede den 13. december 1989 i en besvarelse til mig på et spørgsmål om, hvad man ville gøre informationsmæssigt, sagde, at regeringen allerede nu – og det var altså december måned 1989 – ville begynde at udbrede kendskabet til konventionen, og at man allerede i løbet af foråret 1990 ville udsende brochurer om konventionen og i øvrigt aktivere sig på området. Derfor er der i og for sig ikke nogen grund til, at socialministeren undrer sig, selv om ministeren jo ikke var med i regeringen, dengang statsministeren svarede mig sådan.

Når vi har fremsat dette forslag, er det simpelt hen, fordi det er uforståeligt for os, at der skal være et forspil på halvandet år for at få lavet en ordentlig kampagne, som man i øvrigt har forpligtet sig til. Det er en ekstrem langsommelighed, så forundringen er altså skudt en smule forbi, vil jeg godt sige.

Inge Dahl-Sørensen (V):

Da hr. Helge Adam Møller nødvendigvis måtte gå til et møde i Forsvarsudvalget, taler jeg også på De Konservatives vegne.

I forgårs under førstebehandlingen af B 22 om Danmarks ratifikation af FN-konventionen var der hele vejen rundt positive meldinger omkring en oplysningskampagne. Derfor er dette forslag lidt af et paradeforslag.

Beslutningsforslaget lægger op til en bevilling på finansloven for 1991 og 1992 på ikke mindre end 10 mio. kr. Det kan Venstre ikke støtte. Der er allerede sat 1 mio. kr. af til formålet, og som socialministeren har redegjort for, er man i gang med at udforme de overordnede retningslinjer for en oplysningskampagne.

Man kan så spørge, hvorfor Socialdemokratiet i sit forslag nævner, at ansvaret for administrationen af bevillingen skal tillægges Dansk Folkeoplysnings Samråd og Dansk Ungdoms Fællesråd. 15 ministerier er inddraget i arbejdet omkring børneudvalgets arbejde, og alene derigennem er der forbindelse til en lang række organisationer, foreninger og lign., der vil kunne inddrages aktivt i kampagnen.

Jeg vil i den forbindelse ikke undlade at sige, at jeg vil finde det helt naturligt, at Dansk UNICEF-komité blev inddraget i oplysningskampagnen, samtidig med at lidt fantasi og kreativitet heller ikke er at foragte.

Fra Venstres side må vi afvise forslaget.

Ebba Strange (SF):

Jeg vil gerne på det varmeste takke Socialdemokratiet, fordi de har fremsat dette forslag, for det kunne jo være, at vi skulle have ventet endnu længere på at få en reaktion fra regeringen, hvis Socialdemokratiet ikke var kommet med det. Jeg er ligesom fru Jytte Andersen fuld af forbløffelse over, at regeringen ikke for længst er gået i gang med dette arbejde, som man vidste man skulle i gang med, og – ja, jeg ved ikke, hvordan jeg skal udtrykke det uden at komme til at bruge nogle ord, som jeg ikke må bruge fra denne talerstol.

Derfor tak, fordi forslaget nu ligger på bordet, for nu får vi altså at vide, at regeringen er gået i gang. Det kan selvfølgelig godt være, den først er gået i gang for en uge eller sådan noget siden, men det er den dog endelig. Jeg synes, det er flot, jeg synes, det er pinligt. Jeg sagde lidt af det samme, da vi skulle ratificere selve børnekonventionen. Jeg synes, man arbejder for langsomt i den regering, når det drejer sig om spørgsmål som disse her. Så er det sagt.

Jeg vil egentlig ikke sige så forfærdelig meget mere, fordi jeg går ud fra, at det ikke kun er regeringens børneudvalg, men at også Folketinget vil blive inddraget i arbejdet med denne oplysningskampagne. Det er vigtigt. Jeg er enig med socialministeren i, at det er vigtigt, den bliver rettet både til børn og voksne og både til voksne, der er forældre til børn og i kraft af det skal informeres, voksne, som på anden måde er beskæftiget med børn, og voksne, som har et politisk ansvar for børns trivsel og vilkår i samfundet.

Jeg synes, de punkter, Socialdemokratiet har opridset som formål for oplysningskampagnen, er gode og rigtige, og jeg håber, at de også vil blive inddraget i regeringens arbejde med oplysningskampagnen. Man kommer rundt om alle emnerne i det socialdemokratiske beslutningsforslag, og derfor synes jeg, det er vigtigt, og jeg vil i hvert fald gerne opfordre regeringen til at tage de punkter ind i oplysningskampagnen.

Med hensyn til ansvaret for administrationen har Socialdemokratiet så lagt sig fast på en model, og ministeren har nu svaret, at det ikke er den, regeringen har tænkt sig at følge. Det vigtigste for os i SF er, at også de organisationer – UNICEF-komiteen er blevet nævnt, og det synes vi også er helt i orden – og de folkelige